

Sygn. akt II KO 52/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **L. B.**

oskarżonego o czyn z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 października 2019 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w W.

zawartego w postanowieniu z dnia 22 maja 2019 r., sygn. akt II K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 maja 2019 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w W., w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy L.B., oskarżonego o czyn z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając wniosek wskazano, że zarzucany oskarżonemu czyn został popełniony w siedzibie Sądu właściwego miejscowo a do przesłuchania w charakterze świadków wskazani zostali pracownicy ochrony tego Sądu, co – zdaniem wnioskującego Sądu – mogłoby uzasadniać zarzut o braku obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznawaniu sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy, w utrwalonym orzecznictwie, niejednokrotnie podkreślał, że przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Kryterium "dobra wymiaru sprawiedliwości" uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie wskazanego przepisu, rzeczywiście przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, lecz także wtedy, gdy w sprawie zaistnieją takie okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać w opinii publicznej przekonanie o braku warunków do obiektywnego jej rozpoznania w sądzie właściwym.

Jednak podnoszona przez Sąd wnioskujący – jako jedyna - okoliczność, że w sprawie zachodzi konieczność przesłuchania pracowników ochrony zatrudnionych w Sądzie Rejonowym w W., nie stwarza zasadnego przekonania ani o powstaniu braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w Sądzie właściwym, ani uzasadnionej obawy zaistnienia w przyszłości, w odbiorze zewnętrznym, wątpliwości w tej mierze. Przypomnieć natomiast należy, że autorytet sądu buduje sprawne, bez zbędnej zwłoki, przeprowadzenie każdego postępowania i wydanie, na podstawie wnikliwej i bezstronnej oceny dowodów, sprawiedliwego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2009 r., III KO 81/09, OSNKW 2010, z. 2, poz. 20)".

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku.

as